

Før du går i højden ...

... bør du lige gå i dybden for at sætte dig ind i de nye regler, der er gældende for skydetårne og -stiger.

Baggrunden for at reglerne om skydetårne og -stiger blev ændret med ikrafttrædelse pr. 1. november 2004 var primært et ønske fra landbrugere og jægere om at lempe på afstandskravet til naboskel. Desuden var der et ønske om at højne sikkerheden ved jagt med riffel, dels ved at tillade skydestiger uden for decideret skov, dels ved at tillade lave skydetårne – såkaldte „sikkerhedsplatforme“ – primært til brug ved efterårets tryk- og drivjagter.

Specielt ønsket om at tillade „skydeplatforme“ uden for skov var ikke helt ukompliceret at opfylde. Platforme, som står i en skov på mindst 0,5 ha, har nemlig traditionelt været betragtet som „bygningværker“, der er nødvendige for skovdriften, hvorfor de ikke kræver landzonetilladelse efter planloven. Hvis platformene derimod skal stå uden for skov, og hvis de er af „permanent karakter“, vil konstruktionerne kunne blive betragtet som „bebyggelse“ i byggelovens forstand og derfor kræve byggetilladelse og dermed også landzonetilladelse.

Det har imidlertid ikke været hensigten, at der skulle gå kommunal byggesagsbehandling eller planlovsadministration i jagtudøvelsen, men hvis der er tale om ikkepermanente, transportable konstruktioner, der nedtages, når de ikke anvendes, er de som udgangspunkt ikke omfattet af kravet om byggetilladelse (og dermed heller ikke landzonetilladelse).

Dette er baggrunden for, at man i de nye regler valgte at skelne mellem to forskellige typer af „skydeplatforme“, nemlig *skydetårne*, som er permanent opstillede konstruktioner og *skydestiger*, som er ikkepermanente, transportable konstruktioner.

Reglerne:

Bestemmelserne om jagt fra kunstigt skjul, og dermed om skydetårne og -stiger, er fastlagt i kapitel 1 i bekendtgørelsen om jagtmåder og jagtredskaber (se http://www.retsinfo.dk/_GETDOC_/ACCN/B20040101805-regl).

Indledningen (§ 1, stk. 1) i kapitlet er indholdsmæssigt uændret i forhold til den forrige bekendtgørelse, men det er gjort sprogligt mere klart, at jagt på pattedyr er forbudt fra alle former for kunstige skjul bortset fra nedennævnte skydetårne og -stiger.

Af stk. 2 fremgår, at der fra skydetårne og -stiger må drives jagt på klobbærende vildt og ræv med riflede våben og bue, når en række betingelser til tårnene og stigerne er opfyldt. Ifølge den forrige bekendtgørelse måtte kun *jagtriffel* anvendes, men nu er altså også bue (bemærk *kun* til råvildt og ræv, jvf. bekendtgørelse om buejagt) og salonriffel (salonriffel dog *kun* af kaliber .22 magnum og *kun* til ræv, jvf. bekendtgørelse om skydevåben og ammunition, der må anvendes til jagt m.v.) tilladt. Desuden skelnes der nu klart mellem de to forskellige typer af konstruktioner, idet det direkte fremgår, at der må drives jagt fra „platform på permanent opstillet konstruktion (skydetårn)“ og fra „sæde på ikkepermanent opstillet transportabel stige (skydestige)“, når nedenstående betingelser opfyldes.

For begge typer gælder, at de skal være anbragt mindst 130 m fra anden ejendom (indtil 1. november 2004 var det 200 m). Afstandskravet kan dog fraviges, hvis der foreligger en skriftlig aftale med ejeren af naboarealet. Desuden må begge typer være udført i såvel træ som metal (tidligere måtte permanente skydetårne kun være udført af træ). Endelig er der ikke længere et krav til mindstehøjde (tidligere tre m).

For *skydetårne* (permanent opstillede konstruktioner) gælder yderligere, at de som tidligere skal være anbragt i en skov på mindst 0,5 ha enten i en bevoksning eller i et indre eller ydre skovbryn, og således at de ikke virker skæmmende i landskabet. Skydetårne skal i øvrigt – med de to ovennævnte undtagelser – opfylde de tidligere regler om udformning, sådan at platformen stadig højst må være hævet fem m over jorden, at den ikke må have et større gulvareal end to m², at den ikke må have overdækning, samt at den ikke må have sider, der er højere end 85 cm over det vandrette plan.

Er der tale om *skydestiger* (ikkepermanent opstillede transportable stiger) skal de være anbragt i en træbevoksning, f.eks. skov, remise, læhegn eller lignende bevoksninger, der består af træer af mindst samme højde som stigen, og således at de ikke virker skæmmende i landskabet. For skydestiger er der med bekendtgørelsen fra november 2004 således ikke længere krav om, at de skal stå i en skov på mindst 0,5 ha, så stigerne kan nu anbringes i mindre træbevoksninger i det åbne land.

En skydestige skal være stillet op til, men ikke nødvendigvis lænende op ad, et træ, og sædet må højst være placeret fem m over jorden.

Reglerne i bekendtgørelsens § 2 om, at der ikke må medbringes skydevåben på platforme eller sæder, hvorfra der ikke må

- drives jagt, at haglvåben (bortset fra kombinationsvåben) ikke må medbringes i skydetårne og -stiger, samt at våben kun må medtages i disse i perioden fra 1/2 time før solopgang til solnedgang, er uændrede i forhold til den tidligere bekendtgørelse.

Bemærkninger:

Som nævnt i indledningen er der fortsat ikke krav om landzone-tilladelser til skydeplatforme i skove på mindst 0,5 ha, da platformene betragtes som nødvendige for skovdriften. For skydestiger, der placeres uden for skov, og som læner sig op ad et træ (tobenede), og som nedtages, når de ikke anvendes, kræves heller ikke byggetilladelse, da disse opfattes som almindelige stige-konstruktioner. Om en stige skal nedtages efter jagtdagen, eller blot uden for jagttiden, er ikke klart, men det må som et minimum forventes, at den skal være taget ned uden for jagtsæsonen. For at undgå at der kan gå bygge-lovssagsbehandling i sagen, må det anbefales at nedtage stigen efter brugen, f.eks. ved at lægge den på jorden, hvis den ikke skal anvendes igen inden for de allernærmeste dage.

Stiger med „bagben“

På markedet findes flere typer af skydestiger, som er „selvstående“, idet de er forsynet med „bagben“. Om disse typer også er fritaget for kravet om byggetilladelse, vil bero på en konkret vurdering af den enkelte konstruktion, herunder sikkerhedsmæssige forhold og opstillingsperiodens længde. Ønsker man at anvende en sådan firbenet konstruktion uden for skov, må man selv afklare med kommunen, om den pågældende „stige“ kræver byggetilladelse eller tilladelse efter anden lovgivning. På markedet findes desuden skydetårne, hvor der i ca. én meters højde (eller 110 cm for at overholde arbejdsmiljølovens krav til arbejdsplatforme, så også professionelle skytter m.fl. må anvende dem!) over selve platformen er et ekstra gelænder/en bøjle/et anlæg til at støtte riflen på. I det omfang denne støtteanordning ikke er en del af platformens sider, er der meget, der taler for, at ekstrahøjden ikke tæller med. Hvorvidt sådanne bøjler e.l. derfor er forenelige med bestemmelsen om, at skydetårne ikke må have *sider* højere end 85 cm over platformens vandrette plan, må bero på en konkret vurdering af den enkelte konstruktion.

Må ikke skæmme

Af bekendtgørelsen fremgår desuden, at skydetårne og -stiger ikke må virke skæmmende i landskabet, men hvad det indebærer, kan man ikke umiddelbart give en klar definition af. Hensigten med bestemmelsen er at tage et hensyn til de mennesker, som ikke finder, at sådanne konstruktioner forskønner naturen, hvilket kan være såvel naboer som forbipasserende. For skydestiger gælder som nævnt ovenfor, at de skal stå i en træbevoksning af mindst samme højde som stigen. Dette krav stilles ikke umiddelbart til skydetårnene, der blot skal stå i bevoksningen eller i et indre eller ydre skovbryn i en skov på mindst 0,5 ha. Bemærk, at der for begge typer står „i bevoksningen“, hvilket betyder, at de ikke kan placeres fritstående f.eks. to-tre m uden for skovbryn eller lignende, idet de derved vil være fuldt synlige, og dermed let kommer til at virke skæmmende. Om et skydetårn er skæmmende er i nogen grad op til en subjektiv vurdering, men det må anbefales, at tårnene med hensyn til

materialevalg, konstruktion, farvevalg og placering indpasses bedst muligt i skoven, og sådan at de i mindst muligt omfang er synlige fra offentlige veje o.l.. Det må således antages, at jægerne er bedst tjent med, at „gummireglen“ om, at skydetårne og -stiger ikke må virke skæmmende i landskabet, ikke bliver sat på prøve for ofte.

Afstandskrav

Kravet om, at skydetårne og -stiger skal placeres mindst 130 m fra anden ejendom, rejser spørgsmålet om, hvorvidt dette afstandskrav også gælder i forhold til offentlige veje og til fiskeriterritoriet. Bestemmelsen om afstandskrav til naboarealer har imidlertid oprindeligt været indført for at „beskytte“ naboernes jagtligge interesser, idet man ifølge jagtloven af 1967 måtte skyde klovbærende vildt fra „platforme anbragt mindst tre meter over jorden og mindst 100 m fra anden mands jagtgrund“. Bestemmelserne er siden ændret flere gange, men princippet om et afstandskrav til naboers jagtarealer har været fastholdt (med skiftende afstande). Da der ifølge jagtlovens § 16 ikke må drives jagt på eller fra offentlige veje og stier, og da ingen heller kan hævde, at fiskeriterritoriet er deres ejendom, er det vurderingen, at man ikke krænker andres jagtligge interesser ved at placere skydetårne og -stiger nærmere end de 130 m, som nu er kravet til afstand til anden ejendom. (Bemærk i øvrigt, at klovbærende vildt ifølge § 10 i bekendtgørelsen om jagtmåder og jagtredskaber slet ikke må jages på fiskeriterritoriet. Den eneste art, det kunne være aktuelt at skyde på fiskeriterritoriet fra skydetårne og stiger, er ræv, og den må under alle omstændigheder skydes fra ens eget landareal, som grænser op til fiskeriterritoriet – sågar på is!). For offentlige veje forudsætter en placering nærmere end 130 m fra vejen dog naturligvis, at man selv har jagtretten på begge sider af vejen. Hvad angår spørgsmålet om afstandskrav til offentlige veje og til fiskeriterritoriet findes der – så vidt vides – ingen afgørelser, der afklarer sagen.

Jagt eller regulering

En ting, som de færreste nok har været opmærksomme på, er, at skydetårne og -stiger som udgangspunkt kun må anvendes til *jagt* og dermed *ikke* til regulering. Af bekendtgørelsen om vildtskader fremgår nemlig af § 14, at man ved regulering efter denne bekendtgørelse ikke må anvende kunstigt skjul (og kunstige lokkefugle) uden tilladelse fra Skov- og Naturstyrelsen. Det betyder, at regulering af rævehvalpe i perioden 16. juni til 31. august samt regulering af ræve i februar *ikke* må ske fra skydetårne og -stiger. I de tilfælde, hvor Skov- og Naturstyrelsen giver særlig dispensation til regulering af hjortevildt (kronvildt) for at forebygge markskader, vil reguleringen normalt kunne ske fra skydetårne og -stiger, men det forudsætter, at det fremgår specifikt af tilladelsen. ▶

nhs@jaegerne.dk